

#SPORT 9. OLDAL

FÉNYES SERLEGEK

SZÍNVONALAS GÁLÁN DÍJAZTÁK A 2018-AS ÉV LEGJOBB ÓZDI SPORTOLÓIT ÉS SZAKEMBEREIT. TIZENKÉT KATEGÓRIÁBAN HUSZONNÉGY SERLEGET ADTAK ÁT, AMELYEKET EGY KILENCTAGÚ KURATÓRIUM DÖNTÉSE ALAPJÁN ÍTÉLTEK ODA. AZ ÓZD VÁROS SPORTJÁÉRT KITÜNTETÉST MOST IS KETTEN VEHETTÉK ÁT: RÉVAY OTTÓ ÉS IVÁDY CSABA.

#VÁROS

4. OLDAL

A MI SORSUNK ÓZD

JANICZAK DÁVID PÉNZÜGYEKRŐL,
LEHETŐSÉGEKRŐL, FEJLESZTÉSEKRŐL

#HOBBI – ZÓ – NA

6. OLDAL

SELYEM ÉS PORCELÁN

BIRÓNÉ VARGA ELEONÓRA,
A TÜNDÉR KERESZTANYA

#SIKER

12. OLDAL

A HAIR AZ ÓMI ZENÉS SZÍNHÁZBAN

KÉT TELT HÁZ UTÁN LESZ FOLYTATÁS

ELEMI ÖSZTÖN

Március elején, a nemzetközi nőnap környékén felettébb érdekes élményben lehetett része az egyszerű járókelőnek, már amennyiben volt annyira szerencsés, hogy valamivel tizennégy óra után a Bolyki főúton sétálgatott, a stadion környékén.

Az utóbbi negyedszázadban sok érdekes dolgot tapasztaltam Ózdon jártamban-keltemben. Láttam kéményeket ledőlni, felrobbantott garázsüzletet füstölni, mocsárba sülyedő iskola pedagógusait némán tünetetni, nyolcadik emeletről kizuhant fiatal után a házmestert vértócsát eltakarítani, de ami néhány hete történt, olyat leddig bizonyosan nem.

Illetve hát most sem, mert negyedórával korábban haladtam el a tett helyszíne mellett, gyanútlanul. Óbégatásra lettem figyelmes vagy húsz méterre a hátam mögött, aztán annyit észleltem, hogy egy polgártárs a földre ránt egy polgártársnőt, akár Dugovics Titusz még egy előző évezredben egy migráns törököt, ám az hitelt érdemlően sosem volt bizonyítva. Nincs messze a kocsmá, ezek jól bekövésztek, gondoltam.

Láttam már ilyesmit. Egyszer egy volt tanítványom családostul fetrengett a járda mellett, valami tudatmódosító szer hatására, mind lányok és asszonyok voltak, de ennek sincs semmi köze a nőnaphoz. Amikor megjelentek a béméskodók által kihívott mentősök, az anya elzavarta őket, a gyerekek meg elszaladtak, már amennyire bírtak, egészen pontosan egy járórkocsi állta útjukat a szabadtéri színpad mellett. A felületes szemlélődő azt hihette, hogy egy modern kori színdarabot lát.

De ilyen még nem esett meg, legalábbis fényes nappal, a járdán. Másnap értesültem róla, hogy a furcsa pár nem egyszerűen részeg volt vagy be volt tépve, hanem mindezt sajátos performanszsal toldották meg: szerelmeskedtek. Olyan Adv-féle szerelem lehet ez, héja-nász a betonon. Mert a következő pillanatban már ordibáltak egymással. A szemtanúk elmondása szerint sokáig hemperegtek, és igen mély átéléssel tették mindezt. Nem húzódtak a stadion fala mögé, sem egy csöndes lépcsőházba, a bokrok meg ugye még nem nagyon zöldelltek. Ahol hatalmába kerítette őket az elemi ösztön, ott áldoztak a szerelem oltárán.

Lassan olyan lesz ez is mint a vizezés, ahol éri az embert, ott a szükség törvényt bont. Dandártábornokok mélygarázsban, sofőrök az út szélén, a kocsik takarásában, a közelmúltban pedig egy tolokocsis embert láttam, aki a kocsmából kijövet a rutinpálya melletti korlátot pisálta telibe. De emlékszem egy ötödikes diáklányra, aki az iskola tornatermének a közepét avatta föl, amit azóta sportpadlóval borítottak, mondhatni eltüntették a bizonyítékokat.

A pásztorórának igazoltatás vetett véget, nem tudjuk, egyébiránt mi lett volna a végkifejlet. Az esetnek igen sok gyermek is szem- és fültáncos lehetett, nyilvánvalóan ilyesmi nem látnak és hallanak az iskolai felvilágosító órákon. Azt persze nem tudni, hová fajulhat még a helyzet, meddig kell túrni a békés polgároknak a ma már nem elenyésző kisebbség vadhajtásait. A város hiába épül-szépül, ha a fejekben sötétség tombol, s szilaj hullámokat vet a primitívség rémítő ereje...

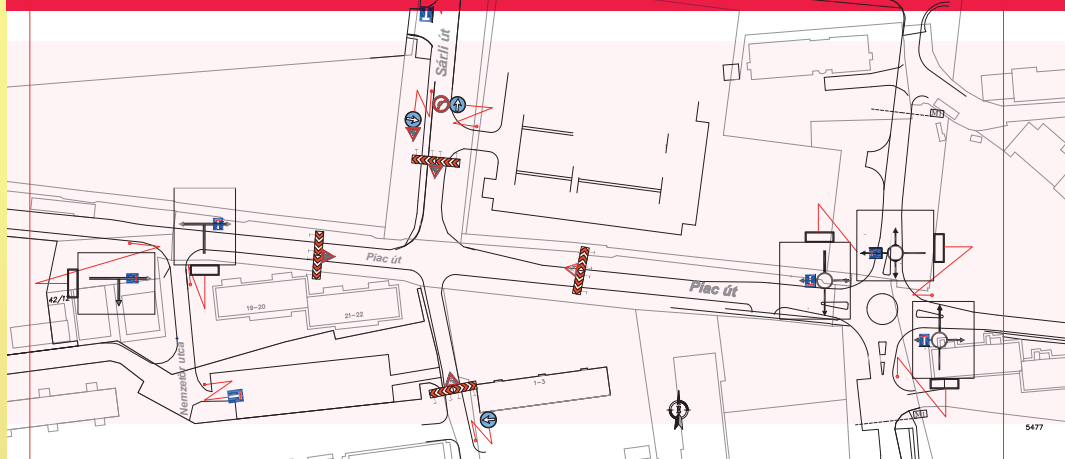
Farkas Nándor

FORGALMIREND-VÁLTOZÁS

A PIAC ÚT - SÁRLI ÚT TÉRSÉGÉBEN

Ózd Város Önkormányzata mint építető ezúton tájékoztatja a lakosságot, hogy a TOP-3.1.1-15-B01-2016-00021 azonosítószámú, „Kerékpárutak és egyéb közlekedésfejlesztési beruházások Ózd városában” című projekt keretében március második felében elkezdődik a Piac út

Sárlit kereszteződésében a körforgalom építése. A kivitelezés április második felében fejeződik be, addig a mellékelt terven látható forgalmi rend szerint lehet közlekedni. Köszönjük a közlekedők türelmét és kérjük együttműködésüket a projekt sikeres megvalósításához!

NŐI LAPOZÓ

A női lélekről, nem csak nőknek

Hú, hányszor hallottam gyerekkoromban, ha valamit nem úgy csináltam, ahogyan kellett: bezzeg az én időmben! Akkor persze halálosan untam ezt a mondatot, és megfogadtam, ha egyszer felnövök, én biztos nem fogom kiejteni a számon soha! Nem értettem, miért kell állandóan a régi időket emlegetni a felnőtteknek, hiszen azt képzeltem, hogy az ő idejükben az is csoda, hogy egyáltalán játszani megtanultak.

Bevallom, nagyot fordult azóta a világ! Ma már nyugodt szívvel bebbegelek én is. Mert:

Bebbege az én időmben – nyakon vágott édesanyám, amikor a fáradtságos munkával rendben tartott lakásban cipóstól rohangáltam. És az is mindennapos feladat volt, hogy segítsek a háztartási munkákban, mert különben újabb pofonok repültek.

Bebbege most – a gyerekeknek nincs idejük az otthoni munkára, mert tanulni, telefonozni, csetelni kell. És mi, felnőttek nyugodt szívvel tehermentesítjük a gyerekeinket, és nevelünk csupa-csupa királylányokat, hercegeket.

Bebbege az én időmben – a Tanítónénitől is kaptam a fejemre, ha kérdés nélkül megszólaltam a matekórán. És bizony, két teljes magyarórán álltam megszegyenülve a fal mellett, mert kiröhögtem az olvasni nem tudó osztálytársam. Az olvasni nem tudó osztálytársam pedig csendben szégyellte magát, amiért butának született.

Bebbege most – ha a Tanítónéni megszidja a gyereket, anyuka, apuka, rögtön rohan az

iskolába, és feljeleníti a Tanítónénit, mert megsértette a gyerek jogát, hogy órán telefonáljon haza, mert kikötődött a cipőfűzője. És már nincs olyan, hogy valaki nem tud olvasni, helyette mindenféle betűjelet és kódot aggatunk a gyengébb képességű diákra, és grátisz olyan jogokat adunk neki, amitől rögtön ő lesz az iskola réme. Legálisan lehet szemtelen, durva, és még verekednie is szabad. Ha úgy tetszik kedve, akár a tanárral is. És mi felnőttek ezt is nyugodt szívvel elnézzük nekik, mert úgyis a társadalom a hibás.

Bebbege az én időmben – fel kellett állni a buszon, ha a felnőtteknek nem jutott ülőhely, mert különben délután már egy hatalmas pofon várt otthon a tiszteletlenségünkért. És köszönnünk is kellett, ugyancsak a délutáni pofonok elkerülése végett.

Bebbege most – az anyukák, apukák menő taxicéget üzemeltetnek, hogy még véletlenül se kelljen embereket találokkozni a csemetének. Ha meg véletlenül mégis buszra szállnak, a fáradtságtól és megterheléstől alélt diákok fekszenek az üléseken. És mondanom sem kell, ezt is mosolyogva engedjük, mert megtehetjük, hogy kényelmet biztosítsunk a csemetéink számára.

Bebbege az én időmben – volt jövőképünk, terveztük az életünket, és próbáltunk közben emberek maradni.

Bebbege most? Most nem tudom, mi van. De rémélem, maradt, aki tudja.

B. Zsóka

”

„TALPRA MAGYAR, HÍ A HAZA!”

Március 15-e hazánk törtéelmének egyik meghatározó alapköve. Az 1848/49-es forradalom és szabadságharc kezdete Magyarországon, társadalmi reformok, polgári átalakulások megindítója. Az akkori Európában ezekben az években mindenhol folytak megmozdulások. Ebbe a hullámba csatlakoztak bele őseink, és írták be magukat a történelemlékönyvekbe.

Mindez immár 171 éve történt, azóta emlékezünk meg hőseinkről, Petőfi Sándorról és társairól, a márciusi ifjacról. Városunk ebben az esztendőben is méltón ünnepelte meg ezt a napot. A tradícióknak megfelelően a nagyparkolóban kezdődött az esemény, innen indultak a Gömöri Lovas és Népi Hagyományőrző Egyesület huszárai a Petőfi tér irányába.

A Városi Könyvtár előtti téren hazánk Himnuszával kezdődött meg a megemlékezés. Ezután mondott beszédet városunk polgármestere, Janiczak Dávid, aki sok elgondolkodtató témát tárt fel a 48-as hőseket hozva példának. Legfontosabb mondanivalója pedig talán az volt, hogy bármi is áll köztünk, emberek közt, le kell vetni, és összefogni, túl kell lépni a megosztottságon.

„A magyarság sorsfeladata, hogy felülemelkedjünk a megosztottságon! Fel kell lépünk a megosztottság ellen! Amely megosztó erő nem visz előre, hanem csak hátráltat, attól meg kell válnunk. Hiszen mennyi minden van napjainkban, ami megoszthat minket, egy ismerősi kört, baráti kört, családot. A vallás, a politika, a kedvenc csapatunk, a kedvenc márkánk. Másoknak szurkolunk, másban hiszünk, másokra szavazunk. Tegyük félre azt, ami elválaszt, és helyezzük előtérbe, ami összeköt bennünket! [...] Nekünk méltónak kell lennünk régi nagy hírünkhöz, s egységben képviselni a magyarságot, együtt kiállni minden külső és belső ellenséggel szemben. Szeretnünk kell annyira egymást, hogy a nemzetet, a közösséget előtérbe helyezzük, és megértjük, valamint képviseljük is, hogy a társadalom érdeke előrébb való a mi egyéni érdekeinknél. Csak így maradhatunk fenn újabb ezer évig, csak így őrizhetjük meg szabadságunkat. Ki kell állnunk magunkért, ki kell állnunk hazánkért és nemzetünkért. Ez a mi sorsunk, a szabad magyarság sorsa, a küzdelem egymásért, küzdelem együtt” – mondta beszédében Janiczak Dávid, Ózd város polgármestere.

Az ünnepi felszólalás után az ÓMI Zenés Színház, az Ózdi Néptánc Egyesület és a Szabad Szombat Táncegyüttes adta elő közös zenés, táncos, irodalmi műsorát. A Magyarnak lenni jó című összeállításban feldolgozások, több korhű vers és dal is felcsendült a rengeteg hagyományőrző néptáncos motívum között. A több száz érdeklődő, ünneplő tapsviharral köszöntötte a produkciót.

A műsor után több tucat koszorú került a költő tiszteletére állított szobor elé. Elhelyezték az emlékezés virágait a Járási Hivatal képviselői, a városvezetés, a helyi politikai pártok, a nemzetiségi önkormányzatok és több civil szervezet tagjai.

Szepesi Dániel

„A MI SORSUNK ÓZD”

JANICZAK DÁVIDDAL PÉNZÜGYEKRŐL, LEHETŐSÉGEKRŐL, FEJLESZTÉSEKRŐL, VÁLASZTÁSRÓL...

– *Lassan már túl vagyunk az új esztendő első negyedén. Milyen volt az indulás?*

– 2019 nagyon biztatónan indult, köszönhetően a 2018-as év nagyszerű zárásának.

– *Tavaly év végén – előre nem látható okok miatt – voltak pénzügyi nehézségek. Sikerült azokat megoldani? Az akkori hiány nem nyomja rá bélyegét az idei esztendőre?*

– Tavaly időben reagáltunk a nehézségekre, és meghoztuk a szükséges intézkedéseket, szigorúbb felügyelet alá vontam a pénzmozgásokat, így már év közben jelentős megtakarítást tudtunk elérni, a legrosszabb évvégére számítva. Azonban a külső tényezők is pozitívan alakultak, az adóbevétel a tervezettel arányos mértékű lett december utolsó napjaira, és a rendkívüli támogatások pályázatán is sikeresek voltunk. December végén már minden késésben lévő számlát ki tudtunk egyenlíteni úgy, hogy tartalékkal fordultunk át 2019-re.

– *Mindenre jut pénz az idén? Mik a prioritások?*

– Mindenre jut pénz, de nem olyan mértékben mint szeretnénk. Csak összehasonlításként, Tiszaújvárosban több mint ötmilliárd forint az adóbevétel, nálunk egymilliárd, és ők kisebb város. Tehát vannak olyan adottságok egy-egy település életében, amelyeken jelentősen nem lehet változtatni. Abból kell élni, ami van. Nálunk ez azt jelenti, hogy egy minden szolgáltatást lefedő és működtető várost üzemeltetünk, fejlesztünk, viszont sokkal jobban örülnék, ha bizonyos ágazatokba jóval nagyobb költséget lehetne csoportosítani. A fő prioritás az utak állapotának javítása,

amelyre ebben az esztendőben jelentős összeget különítettünk el. 150 millió forintból teljes utakat, útszakaszokat tudunk új aszfaltréteggel ellátni, míg további húszmillió forintból az utak kátyúzását végezzük. Tudni kell, hogy körülbelül 900 millió forint lenne szükséges a legrosszabb utak újraaszfaltozására, így az említett összeg az első ütem, a további években ezt folytatni kell.

– *Számos fejlesztés van folyamatban. Az év ezen időszakában több is lezárul. Vegyük sorra őket!*

– A városi piac új épületkomplexuma elkészült, az üzlethelyiségeket, az asztalokat az árusok kibérelték. Már csak a megnyitáshoz szükséges szakhatósági engedélyekre várunk.

Az Ózdi Távhő Kft. is jelentős munkába kezd idén, többek között a földbe helyezi azokat a vezetékeket, amelyek a piaccal is összefüggésben vannak.

A Városi Piac új parkolót is kap, és minde mellett további nyolc parkoló kialakítása, felújítása várható még az idén.

Indul a kerékpárút-hálózat kiépítése, amelynek részeként egy új körforgalom építése is elkezdődött a Piac út-Sárlói út kereszteződésében, itt a munkálatok befejezéséig teljes az útzár, kérem az autósok türelmét. Ennek a programnak köszönhetően a Piac úti hidat – amely a két piacrészt is összeköti – kiszélesítjük, és járda épül a Március 15. úton. Ezen felül új kerékpártárolók lesznek, kerékpárutak, kerékpáros nyomok, és -sávok kötik majd össze a város legfontosabb pontjait, hogy a két keréken közlekedők nagyobb biztonságot élvezhessenek, és minél többen válasszák ezt a közlekedési formát. Nyár végéig el kell készülnie.

A Városi Stadion területén kialakítunk egy multifunkciós sportpályát, egy gazdag eszköz kínálatot nyújtó fitness- és kondiparkot, de megújul és bővül az Extrém Sportpálya, és felújítjuk a Marosi István Városi Sportcsarnok melletti parkolót is.

Kulturális tartalommal töltjük meg az Ív úti légópincét, és egy izgalmas közösségi találkozó- és információs ponttá alakul át az Október 23. tér, mobilapplikációval, a gyári duda újbóli megszólaltatásával és speciális térelemek kialakításával (mobilszínpad, street art galéria, víz- és fényjáték, wifi környezet stb.).

Tovább szépülhet az Ózdi Horgászto környezet, hiszen a fejlesztéseknek köszönhetően közösségi konyhával, fedett pavilonokkal, kiülőkkel, szalonnasütőkkel bővül majd.

Komplex közösségi tér kialakítására lesz lehetőség a Nagyvölgyi úti rét területén, ahol élménypedagógiai foglalkozások, lovasprogramok, népi játszótér, közösségi sütögető stb. várja a gyermekeket és a kilátogató családokat.

Közben már átadtuk a város első szabadterei fitnessparkját a Vencel tér mellett, hús, árnyékos, központi helyen.

Megújul az Újtelep, szintén egy projektnek köszönhetően. Így az előtte található Ív úti parkoló is teljesen új elrendezést, burkolatot, kialakítást kap. Lakóingatlanok és utak újulnak meg a telepen.

– Melyek azok a projektek, amelyek később fejeződnek be, azok milyen fejlesztések?

– Folyamatban van a várva várt csatornázás, amelynél nem lehet elégszer hangsúlyozni, hogy a vállalkozók mindent megtesznek a gyorsaságért és a minőségi munkáért, de Ózdon közel 50 kilométernyi új vezeték szakasz kiépítése zajlik, ami azt jelenti, hogy félszáz kilométeren fel kell ásní a várost, ami zajjal, munkagépekkel, porral, sárral jár, és a helyreállítás sem tud egyről a kettőre véglegesen megtörténni a talaj fizikai adottságai miatt. Mindenkinek a türelmét kérem! A vállalkozó bárki számára elérhető, ha probléma van, forduljanak hozzá bizalommal és minél hamarabb, hogy megtalálják a megfelelő megoldást. Tehát hamarosan több száz háztartást vonunk be a város csatornahálózatába, és ennyien szabadulhatnak meg a szippantósautó-rendelés nehézségeitől.

A Városháza és a Városi Sportcsarnok energetikai fejlesztésén esik át, aminek következtében megújul a megjelenése, és sokkal gazdaságosabb és biztonságosabb lesz az üzemeltetése is. Itt még a kivitelező kiválasztása zajlik.

Folyamatban van a város határában az Ózdi Acélművek melletti területen egy új, zöldmezős ipari park kialakítása is, amely vonzó lehet a letelepedést kereső befektetők számára.

– Az Ön számára mindig fontos volt a kommunikáció. Januártól ennek egy új szelete is van: Polgármesteri tájékoztató. Mi szükség van erre?

– Polgármesteri tájékoztató eddig is létezett, csak egy hirdetőújság hasábjain lehetett olvasni a város híreit. Azonban itt többször is volt rá példa, hogy nem akartak bizonyos híreket leadni, csorbult a

lakosság tájékoztatása. Ezért idén egy különálló szórólapon találhatják meg ugyanazokat a fontos híreket, amikről mindenkinek tudnia kell.

– Az idei évről szóló beszélgetést nem zárhatjuk le anélkül, hogy ne ejtsünk szót a választásról, hiszen ez meghatározza a jövőt. Ön mire készül, mire számít?

– Közeleg az önkormányzati választás. Én azt gondolom, hogy egy nagyon egyszerű kérdésre kell választ adnia a lakosságnak. Szeretné-e, hogy az új, 21. századi, közvetlen, lakosságbarát, elérhető, segítő, átláthatóan működő városvezetés maradjon továbbra is, vagy visszavágyik a megközelíthetetlen, elefántcsonttoronyba zárkózó, átláthatatlan, arrogáns stílusra, ami nem változott a másik oldalon. Elég megnézni a kommunikációjuk stílusát, azt a rengeteg ferdítést, torzítást, vagy épp echte hazugságot, amit a helyi lapjokban közölnek hétről hétre.

Az ózdiakat ismerve, ez nem lesz kérdés. Én továbbra is a fejlődés útját képviselem, és büszke vagyok arra, hogy lassan öt év után is Dávidként állítanak meg az utcán, írnak rám a közösségi médiában, vagy jönnek be hozzám a hivatalba segítséget kérni. Aki már fordult hozzám, és a hatáskörömbé tartozó ügyben keresett, az tudja, hogy szinte azonnali választ és intézkedést is kapott. A város összes problémáját nem fogom tudni megoldani, mert a Kormány elvette az önkormányzatok hatás- és jogköreinek jelentős részét. Azonban továbbra is biztosítok minden ózdit arról, hogy csak értük fogok dolgozni a továbbiakban is. De csak velük együtt lehetünk sikeresek, mert mi ugyanazokat az utakat koptatjuk, ugyanabba a boltba járunk vásárolni, és egy levegőt szívunk. A mi sorsunk Ózd, és ez így van jól. Ez büszkeség, mert mi szeretünk ózdiak lenni.

A hobbi sokszor nemcsak kellemes időtöltés, olykor a relaxáció legfontosabb eszköze, máskor az önkiteljesedés legjobb formája. Lehet pénzkereseti lehetőség, és lehet pusztán csak időtöltés. De az biztos, hogy mindig művészet. A kezünk alatt formálódó anyag, a testet öltött fantázia mindig új látásmódot, mindig új esztétikai élményt jelent. Annak is, aki alkot, és annak is, aki csak néma szemlélődő.

Akit most bemutatok Önöknek, a fantáziának és kézügyességnek egy olyan fantasztikus párosával van megáldva, amely mindenkor magában hordozza a csodák születését. És ennél jóval többet. Megfoghatatlan varázslatot, mindig vidám légkört, és mérhetetlen szerénységet. Egy tündéri birodalomba kaptam betekintést, s remélem, kedves Olvasó, Ön is meglátja a Tündér Keresztanyát Biróné Varga Eleonórában!

A SELYEM ÉS A PORCELÁN TITOKZATOS ÖTVÖZETE – SZALAGOK, HÍMEZVE

Kissé kifulladásra érkeztem meg Biróné Varga Eleonóra negyedik emeleti lakására, így szinte fel sem tűnt, hogy azonnal elfogyott a levegő, amikor átléptem a küszöböt. Nóri lénye és hobbijának ezernyi bizonyítéka azonnal a hatása alá vont. Ha nem tudtam volna előre, hogy selyemről, hímzésről lesz szó, akkor is kitaláltam volna: mert a lakás és benne a sok-sok hímzett csoda pont olyan légies, könnyed és titokzatos légkört teremtettek, mint a selyem, amikor évszázadokkal ezelőtt megjelent Európában.

– Én szinte beleszülettem a kézművességbe, már egészen kicsi koromtól figyeltem édesanyámat, aki sokat kézimunkázott, aztán szinte észrevétlenül én is kipróbáltam, csináltam, és beleragadtam. A szomszédunkban lakott Farkas tanár úr anyukája, Piroska néni. Tőle és anyukámtól aztán én is egyre többet tanultam a hímzett világról – mosolygott Nóri, majd folytatta a visszaemlékezést. – Szinte versenyben hímeztük a leszámolható keresztzemes

terítőket, és emlékszem, negyedik voltam, amikor közösen csináltunk egy székelymintás falvédőt, és nekem kellett a mintát megfordítanom. Megcsináltam. Persze nemcsak a hímzés tette ki az életemet akkor sem, a szokásos népi hímzés, a horgolás, majd a babaruhavarrás mind-mind az életem részei voltak.

Eleonóra, vagy ahogy az óvodában szólítják a gyerekek, Nóri néni középiskolás korában is szorított időt a kézimunkára, sorban próbálta ki, és tanulta is egyben a soron következő technikát, majd a gobelint. Innen szinte már kötelező állomás lett, hogy az aprólékos gonddal készülő csendéletek, virágcsokrok kapjanak még egy dimenziót, és térben is gyönyörködtessek a szemlélőt.

– A barcikai iskolában Szerdahelyi tanár úr volt a rajztanárom, aki Izsó Miklós-körös volt. A rajz szeretetét, és azt, hogy a fantáziámat merjem és tudjam is használni, részben tőle tanultam – és miközben beszél, előkerülnek az eddig rejtve lévő dísz tárgyak, hatalmas dobozokból az évszakok szerint szétválogatott díszek. Gömbök, koszorúk, piros zsákok, tojások, virágos fűcskák, persze mind hímezve. Mind szalagozva.

Mert Nóri a hímzés egyik legkülönlegesebb fajtáját műveli: a szalaghímzést. És rögtön kapok is egy rögtönzött bemutatót, előkerül a keretre feszített selyem, tisztán, megrajzolt minta nélkül, és a tű, no meg a selyemszalagok, a maguk teljes, négy centiméteres valójukban. Nekem már az is csodának számított, hogy az apró tű fokán hogyan lehet átfűzni a duplaszátén szalagot, de Nóri gyakorlott kézzel egy szempillantás alatt átvarázsolta rajta.

– Úgy szeretem csinálni, hogy nem rajzolom elő. Így nem korlátozza a fantáziámat, nem szorít keretek közé, és én ezt szeretem benne a legjobban. A minta úgy alakul, ahogyan a pillanatnyi hangulatom vezérel. Egyedül a virágos ágak ívét rajzolom elő – kaptam rögtön a választ a minta nélküli selyemre, és persze a többi apró fortélyt, ami segített könnyebben eligazodni abban, hogy mit is látok. – Sok mindenre figyelni kell, nem mindegy, mennyire vastag, vagy éppen vékony a selyem alap, az egyiknek jobb a tartása, a másikat könnyebb lyukasztani. És a szalagok sem mindegy, milyenek. Sokan a duplaszáténra esküsznek, de én szeretem az egyszerű szalagokat is, mert velük könnyebben lehet árnyalni az elkészült dolgokat.

És valóban, a szobában mindenhol jelen lévő szalaghímzések ezernyi árnyalatban pompáztak. A díszpárnákról, a terítőkről, a képekről a falon. Igen, a képekről is, mert Nóri nem elégedett meg azzal, hogy szimpla használati tárgyaknál megálljon. A selyem alap mellett megpróbálta a festővászonra is rádolgozni a szalaghímzést. És sikerült is neki. Egyik legkedvesebb ilyen alkotása a szentsimoni templom képmása, illetve szalagmása.

Városrendezési tervek

– Nagyon büszke vagyok arra, hogy első kiállításomat szülőfalumban rendezhettem meg, Szentsimonban, Kovács Béla meghívásának eleget téve. Ezen kívül csak a szűkebb környezetem láthatja az itt készülő dolgokat. Igaz, tagja vagyok több kézművescsoportnak is a világhálón, de ezek mind zártak, a nagy nyilvánosság nem láthatja. – Most majd igen, mondtam Nórinak, hiszen velem együtt olvasók százait engedte be otthonába, s varázslatos világába.

Mert abban biztos vagyok, hogy a varázslat itt lakik, ezen a néhány négyzetméteren. Ott lakik a tömött selyemrózsáktól zsúfolt terítőkön, ott lakik az apró dobozok, ékszerrek tetején viruló virágokon, a selyemmel hímezett faliképeken, és ott lakik a babák ruháján. Mert Nóra a szalaghímzés mellett egy másik különös hobbinak is hódol: a lakást közel száz porcelánbaba díszíti, kicsik, nagyok, fiúk, lányok. Többségük szintén saját kezűleg hímezett ruhában.

– A babákat néhány éve gyűjtöm, eleinte mindegy volt, csak porcelán legyen, ma már inkább a számozott babákra koncentrálok, főként az Albe-ronokra – mondja Nóra, és bevezet a babák különös szobájába. Mint később megtudtam, itt születnek a csodák, a hímezések, a képek és a babaruhák, mert Nóri, ha egy friss szerzeményének nem tetszik a ruhája, saját kezűleg varr és hímez neki újat. Ma már a babák legtöbbször Nóri készítette és hímezte ruhája van. – Most többnyire erről szól a hobbim, szinte minden a babáknak készül, még akkor is, ha egy-egy ruhába

annyi energiát, munkát beleteszek, mint egy nagyobb terítőbe, vagy díszpárnába.

A babák valóban csodálatos ruhákban ülnek, állnak, vagy éppen hasalnak a gyerekszobában, a nappaliban, a hálószobában, szóval mindenhol. Talán ezért volt az az érzésem, hogy ezek a babák itt életre is kelnek, ha kiürül a ház, és frissen hímezett báli ruháikat megtáncoltatják, majd amikor a Tündér Keresztanya hazaér, újra, mosollyal az arcukon mozdulatlaná válnak.

– Mindig „dolgozom”, ha lehet így fogalmazni, sokszor azon agyalok, mit kéne csinálni, s ha valamit elkezdek, mindig előttem van a képe. Úgy kelek, úgy fekszek, hogy látom a belső képet, milyen lesz, hogyan alakítsam – és megint elkerülnek a dobozok, még több kép, még több dísz, terítő, és egy újabb technika, a kanzasi. – Ez volt az első találkozásom a szalagokkal, amikor apró kis elemeket hajtogatunk, és azt vagy ragasztjuk, vagy égetjük. Olyanok mint a kis építőelemek, ezekkel is nagyon sok mintát, figurát lehet készíteni. Mint például a babakertben a fenyőfa, vagy ez a páva.

Nóri előtt a szalagok világa munkájához kapcsolódóan nyílt ki, az internet, a világháló zsúfolt információ-tömegéből. Óvónőként dolgozik ma is, hobbijára többnyire munka előtt, vagy este van ideje, de ahogyan fogalmazott, nem adná fel semmi pénzért.

– Mert kikapcsol. Más a meditációban, sportban vagy a tévészésben keresi a kikapcsolódást, a megnyugvást, és sorolhatnám még. Én leülök, befűzöm a szalagot, és hímezek. Megnyugtat és feltölt. És ez visszaköszön a munkámban is, hiszen azt vallom, a vizuális nevelésben rejlik a legtöbb lehetőség egy óvodáskorú gyereknek. Mert ott tudsz neki annyi és olyan ingert biztosítani, amit semmi mással nem, és ami a legfontosabb, élményt nyújtani a gyerekeknek. Nekem eddig mindig olyan csoportom volt, akik nagyon szerették. És én erre is nagyon büszke vagyok. Természetesen a családom mellett.

B. Zsóka

Virág Gedeon vidéki hírlapíró a közelmúltban átadott kültéri fitnesspark gumiborításának szélén üldögélt, s valamit bámult a nem is messzi távolban. Megcsinált három húzódzkodást, aztán teljesen elkészült az erejével.

Fiatalok érkeztek, hanyag mozdulattal dobálták le a sporttáskát, s ellepték a területet, egymásnak magyarázták, hogy mit is kell csinálni. Rá se hederítettek a középkorú férfira, aki egyébiránt igen föltűnő jelenség volt neonzöld polár felsőjében, alul pedig világoskék mackónadrágot viselt MN emblémával. A szekrény mélyéről kotorta elő, ki akarta próbálni az erősítő gyakorlatokat. A cipője sem nyújtott mindennapi látványt: sötétkék vászon, elől fehér gumibetéttel, a falusi nyelvek emlékeim szerint ezt hívták dorkónak.

Szerette bámolni az embereket szombatoként, a piac napján, olyan zsongás és kavalkád van ilyenkor, mint amikor a kohászat fénykorában a műszak letelével özönlöttek az utcára a munkások. De most nem a vásárlókat figyelte, hanem azon tűnődött, milyen emberi lángelme tervezhette a távhővezetékét a város fölé tornyosulni, mintha valami élményfürdő csúszdaparkjának végtelenített eleme lenne. Persze, hallott a tervekről, hogy majd eltűntetik, mégis érdekelte a hajdani megfontolás.

A sportolástól igen megszomjazott, feltétlen szükségét érezte beugrani a közeli talponállóba, ahol amint meglátták, már töltötték is a kávécsészét. Az illusztris vendégsereg sem úszta meg, hogy beszélgetésbe elegyedjen velük. Azt kérdezte a jelenlévőktől, hogy szerintük hogyan lehetne hasznosítani a két hipermarket közé eső füves területet, az ózdi Ugart. Mégiscsak a város közepéről van szó, ahol minden dudva és muhar.

De az ivó népe csak a fejét csóválta, hogy ez teljesen megbolondult, hagyja már őket békén, majd az okos emberek megmondják, mi épüljön oda. Bezzeg egy tíz év körüli fiúcska, aki a papa mellett tartotta a kék-fehér csíkos nejlonszatyrot amíg az fizetett, megfogalmazta az egyetlen lehetséges megoldást: építsenek oda egy mekdonaldsot. Lett is erre nagy hurrogás, hogy hülyébb vagy mint nagyapád, egyedül az öreg volt az, aki a nagymamát említette. Hol tartana el egy ilyen kis város egy gyorséttermet, gondolták, hacsak nem a családi vagy a segély utáni egy-két napon.

Virág Gedeon lecsúszott hírlapíró fejében viszont sorjázta a jobbnál jobb gondolatok, merész ötletek, de ha – Adyval szólva – a piszkos, gatyás, bamba társakra és a csordára nézett, eltemette rögtön a nótát: káromkodott vagy fűtyörészett. És nem költői túlzás ez, már hogy csorda, hisz hajnali kettőkor, amikor hazafelé bandukolt egy másik kulturális intézményből, a hivatal mellett egy vaddisznócsordát látott békésen pihenni. Rögtön megvilágosodott: miért ne lehetne újra állatkert Ózdon.

A vadakat ekkor hangos dudálással és vakító fényszórókkal fölriasztották legszebb álmukból, s rohanni kezdtek. Egyikük zavarában folyószámát akart nyitni a bankban, aztán mégis Cipón át menekültek az erdő felé, mint egykoron IV. Béla királyunk. A publicista megállt, éppen ott, ahol kifeküdtek a pázsitot, és – ne szépitjük a dologt – ledőlített kicsit pihenni. A gyp még meleg volt...

Farkas Nándor

www.ovtv.eu
facebook.com/
ozdivarositelevizio
Iratkozzon fel
YouTube csatornánkra!
youtube.com
/c/ozdivarositelevizio

**OTT VAGYUNK
- HELYBEN,
TÉRBE, IDŐBEN**

1	2	3	4	5	6	A	7	8	9	10	11	12
13							14					
15						16		17				
Y		18			19		20				21	
22	23			24						25		
26			27						28			Ú
29		30						31			32	
33					34		35					
36						A						

**SZEMÉLYI KÖLCSÖN HITELVIVÁLTÁSRA
ÉS SZABAD FELHASZNÁLÁSRA**

**300.000,- FT-TŐL 7.000.000,- FT-IG
MÁR NETTÓ 68.000,- FT**

BANKSZÁMLÁRA ÉRKEZŐ JÖVEDELEMTŐL

példa: 500.000,- Ft 5 évre 10.029,- Ft-tól
1.000.000,- Ft 5 évre 19.817,- Ft-tól
3.000.000,- Ft 7 évre 50.775,- Ft-tól

ÉRDEKLÖDNI: 06/30/379-33-77

A tájékoztatás nem teljeskörű!

VÍZSZINTES MEGHATÁROZÁSOK

1. Mezőgazdasági termelői egység. **13. Húsvéti jelkép.** **14. Húsvéti jelkép.** **15.** Élelmezési szolgálatos katona. **17.** Bibliai név, jelentése: az Úr világossága. **18.** Kerti földet forgat. **19.** Kábítószer indiai kenderből. **21.** Veszprém centruma! **22.** Zabszem része! **24. Húsvéti jelkép.** **25.** Páratlan elseje! **26.** A mélybe. **27.** Suvadással keletkezett tó az Északi-középhegységben. **28.** ... Capone. **29.** Csekély értékű régi aprópénz. **31.** Vers, amelyben a versszakok visszhangként felelő játékos rímmel végződnek. **33.** Céltnalul járkáló. **35.** Párbajra felszólítá. **36.** Hubay Miklós színműve.

FÜGGŐLEGES MEGHATÁROZÁSOK

1. Katonai egyenruha. **2.** A ty hang zöngés párja. **3.** Szinyei Merse Pál: Lila... nő. **4.** Gödörkésztés. **5.** Porzsák belseje! **6.** Duplán Colette regény. **7.** Zágráb határai! **8.** Európai ország. **9.** Francia filmdráma 2016. **10.** Látvány, dágvány. **11.** Fűszernövény. **12.** Puha nyakmelegítő. **13.** Növényt megtámaszt. **14.** Kopoltyús állat. **15.** Sí angolul. **16.** Kapu elé ívelő. **17.** Germán isten. **18.** Színházba invitál. **19.** Robbanószerkezet. **20.** Osztrák folyó. **21.** Libát hizlal. **22.** Német egy. **23.** Félte, vigyázó. **24.** Azok a személyek. **25.** A kripton vegyjele.

Készítette: Derencsényi Béla

Márciusban indul a házhoz menő zöldhulladék gyűjtés

A BMH Nonprofit Kft. 2019. március 4-től indítja a házhoz menő zöldhulladék gyűjtést.

A zöldhulladékot a BMH Nonprofit Kft. logójával ellátott ZÖLDHULLADÉK GYŰJTŐZSÁK felirattal ingyenesen biztosított zsákokban szállítjuk el, illetve azokon a településeken, ahol korábban volt erre a célra rendszeresített gyűjtőedény, úgy természetesen a továbbiakban ezen edények is rendelkezésre állnak a zöldhulladék gyűjtés céljára.

Az első gyűjtéshez szükséges zsákokat a megszokott módon a postaládákba helyezik el a BMH Nonprofit Kft. munkatársai. További zsákok szintén ingyenesen kérhetők a gyűjtést végző gépjármű személyzetétől, valamint a BMH Nonprofit Kft. ügyfélszolgálatán.

A zsákokba, illetve gyűjtőedénybe helyezhető falevél, ágnyesedék, vágott fű, gyom, stb. A közterületet nem szennyező módon a nagyobb méretű faágak legfeljebb 2 cm átmérőig és 1 méter hosszúságúra darabolva, kötegelve helyezhetők el a zsákok mellett.

A BMH Nonprofit Kft. munkatársai a nem kötegelt ágakat nem szállítják el! Kérjük, ügyeljének arra, hogy a zsákokba és gyűjtőedényekbe kizárólag zöldhulladék kerüljön! Amennyiben munkatársaink a zöldhulladékos zsákokban és edényekben háztartási vagy egyéb nem odavaló anyagot találnak, akkor azokat nem szállítják el.

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a tavalyi évhez hasonlóan, a zöldhulladék elszállítása kéthetente történik. Kérjük, a megtelt zsákokat és edényeket a gyűjtési időpontoknak megfelelően reggel 6 óráig helyezték ki az ingatlan elé.

A zöldhulladék elszállításának időpontjairól a www.bmhnonprofit.hu oldalon a saját településüket kiválasztva a 2019. évi hulladéknaptárból tájékozódhatnak.

BMH Nonprofit Kft.

BEKÜLDENDŐ A SZERKESZTŐSÉG CÍMÉRE (3600 ÓZD, BRASSÓI ÚT 2., E-MAIL: INFO@OZDIMEDIA.HU), VAGY BEDOBHATÓ AZ ÉPÜLET BEJÁRATÁNÁL ELHELYEZETT POSTALÁDÁBA A VÍZSZINTES 13. ÉS 24. SOROK MEGFEJTÉSE. BEKÜLDÉSI HATÁRIDŐ: 2019. ÁPRILIS 12. (PÉNTEK). A BORÍTÉKRA, VAGY A LEVELEZŐLAPRA KÉRJÜK RÁÍRNI: KERESZTREJTVÉNY. A HELYES MEGFEJTÉST BEKÜLDŐK EGYIKE ÉRTÉKES AJÁNDÉKCSOMAGOT KAP. A NYEREMÉNY ÁTVEHETŐ SZERKESZTŐSÉGÜNKBEN, MUNKANAPOKON 8-16 ÓRA KÖZÖTT. AZ 10. SZÁMBAN MEGJELENT REJTVÉNY HELYES MEGFEJTÉSE: AZ OKOS NŐ NEM VÁR CSODÁRA, HANEM MEGTEREMTI AZT. NYERTES: KÓNYA ERNŐ TAMÁSNÉ, ÓZD. GRATULÁLUNK!

VISSZHANG
ÓZDI MAGAZIN

#IMPRESSZUM

ISSN 2559-947X / VISSZHANG ÓZDI MAGAZIN / MEGJELENIK MINDEN HÓNAP UTOLSÓ SZERDÁJÁN, 15.000 PÉLDÁNYBAN / KIADÓ ÉS SZERKESZTŐSÉG: 3600 ÓZD, BRASSÓI ÚT 2. / TEL.: 48/572-114, E-MAIL: INFO@OZDIMEDIA.HU KIADJA AZ ÓZDI KOMMUNIKÁCIÓS NONPROFIT KFT. FELELOS KIADÓ: A KFT. ÜGYVEZETOJE / FOSZERKESZTO: BUKOVINSZKY ZSOLT (BUKOVINSZKY@OZDIMEDIA.HU) / TÖRDELÉS ÉS DESIGN: CSOMOR GERGŐ

FÉNYES SERLEGEK

A VÁROSI SPORTGÁLÁN

„A lehetetlen csupán egy nagy szó, amellyel a kis emberek dobálóznak, mert számukra könnyebb egy készen kapott világban élni, mint felfedezni magukban az erőt a változtatásra. A lehetetlen nem tény. Hanem vélemény. A lehetetlen nem kinyilvánítás. Hanem kihívás. A lehetetlen lehetőség. A lehetetlen múltó pillanat. A lehetetlen nem létezik.”

(Muhammad Ali)

A Városi Sportgála minden évben kiemelt esemény. Maga a program nemcsak azért fontos, mert ekkor be lehet mutatni, mennyire színes városunk sportélete. A helyi sportolók és sportaktívák évente több száz, vagy több ezer órát dolgoznak azért, hogy eredményeikkel öregbítsék Ózd hírnevét. A ceremónia egyébként tradicionálisnak mondható, ugyanis már a kétezres évek elején is ünnepélyes keretek között ismerték el a legjobb sportolókat, és most is nagy érdeklődés övezte a gálát. Mi sem bizonyítja ezt jobban, minthogy szinte egy szabad hely sem maradt az Olvasó Adorján Lajos termében.

A forgatókönyvnek megfelelő sorrendben érkeztek a színpadra: a „Jó tanuló, jó sportolók”, az utánpótláskorúak, a felnőttek és a csapatok, valamint különdíjasok és az Ózd Város Sportjáért kitüntetettek. Mindenki mosollyal az arcán sétált az emelvény felé, és örömmel pózoltak a fotósoknak. Jó volt látni, mennyi tehetséges fiatal van városunkban, hiszen övék a jövő. Vincze Ottó emelte ki még januárban, az Ózdi Szabadegyetem előadásán, hogy a statisztikák szerint hazánk lakossága végzi a legkevesebb rendszeres testmozgást az egész Európai Unióban.

A díjazottak személye egy kilenctagú kuratórium döntése alapján derült ki. Jelöléseket magánszemélyek és sportegyesületek egyaránt adhattak le, és a szabály szerint legalább öt kuratóriumi tag szavazata kellett ahhoz, hogy valakit elismerjenek. A bizottság határozatának értelmében 2019-ben tizenkét kategóriában huszonnégy serleget adtak át. Mindenki részt vett az eseményen, aki érdekelt volt, de ami talán még fontosabb, hogy azok is csillogó szemekkel tapsoltak a másíknak, akik ez alkalommal nem részesültek jutalomban.

Legsportosabb általános iskola:

Bolykó Tamás Általános Iskola

Legsportosabb középiskola:

Széchenyi István Katolikus Gimnázium és Szakgimnázium

Jó tanuló, jó sportoló általános iskola:

Kretyánszki Ádám – ÓAM-Ózdi KC

Gazdag Dominik – ÓAM-Ózdi KC

Jó tanuló, jó sportoló középiskola:

Zákányi Panna – SZIKSZI, MVSÍ Nomád Terepfutó Suli

Miklós Márk – SZIKSZI, ÓAM-Ózdi KC

Szipola Gábor

– JAG, ShoBuKai Dojo Shotokan Karate Egyesület

Utánpótlás:

Horváth Fruzsina – Lóci DSE

Kovács László – ÓAM-Ózdi KC

Dúl Ádám – Ózdi Súlyemelő és Fitness Club

Forgács Bence – Fiedler Ottó SE

Csapat:

Lóci DSE ifjúsági csapata

ÓAM-Ózdi KC serdülőcsapata

SZIKSZI leány sportlövőcsapata

Ózdi Football Club felnőttcsapata

Felnőtt:

Nyeste Balázs – ÓAM-Ózdi KC

Ihász Vera – Ózdi Teknőc Futó Club

Edző:

Fekete József – Ózdi Súlyemelő és Fitness Club

Szakál Dániel – ÓAM-Ózdi KC ifjúsági csapata

Ózd Város Sportjáért:

Ivány Csaba

Révay Ottó

Legjobb fogyatékkal élő sportoló:

Kulcsár József – Meteor Lövész Klub

Küldöndíj:

Fábián Norbert

Médiadíj:

ifj. Nedeczki László – Vadkutya Rally Team

Látva szűkebb környezetünket talán bizakodhatunk, hogy elindul egy olyan életszemlélet, ami pozitív irányba dönti majd el a mérleg nyelvét.

Folytatva a korábbi évek gyakorlatát, ezúttal is volt a gálának sztárvendége. Bódis Tamás vett részt az eseményen, és több kategóriában segédkezett a díjak átadásában.

A tehetséges ultrafutó egyébként városunkban született, ám családja Hango nyhoz köti. A szervezők most is ügyeltek arra, hogy színvonalas produkciókkal kedveskedjenek a megjelenteknek, így az ÓMI Zenés Színház társulatának két tagja, valamint Balázs Zsombor, a Szabad Szombat Táncegyüttes táncosa is színpadra lépett.

Összességében elmondható, hogy a nehézségek ellenére még mindig kiemelkedően teljesítenek a helyi sportolók, valamint szervezetek, és összeszorított foggal próbálnak talpon maradni a riválisokkal szemben.

Mihály Bence

„MI, ÓZDIAK MINDENHOL OTT VAGYUNK...” BESZÉLGETÉS AZ ÓZDI BIRTA BRIGITTÁVAL, A RUNNER'S WORLD MAGAZIN FŐSZERKESZTŐJÉVEL

Nem lehet elég messze menni a városból: ha valaki fut, akár hobbi, akár profi szinten, én biztosan megtalálom, ez szerintem nálam valami mágia. A minap fel is vázoltam az értekezleten, hogy megtaláltam azt a személyt, akiről írni szeretnék. Hát persze, hogy futó. Csakhogy a lány más mint a többi, ő nem csak csinálja, hanem ír is róla, és nem

akárhol. Birta Brigitta a Runner's World magazin főszerkesztője. A fiatal hölgy ha itthon jár, biztosan nem hagyja ki az edzést, aki csatlakozni szeretne hozzá, kis szerencsével Susa irányában találkozhat vele. Bevallom, titkon azt remélem, talán a helyi futóélet képviselőiként mi is helyet kaphatunk a havonta megjelenő sportos magazin valamelyik lapszámában.

PALETTA

Kulturális programok

ÁPR 05.	14.00	Skanzennytő: játékos sportvetélkedő, mészázás Ózdi Muzéális Gyűjtemény
ÁPR 06.	14.00	Egy bolond százat csinál – filmvetítés Nemzeti Filmtörténeti Élmenypark
ÁPR 09.	19.00	ZORÁN koncert Olvasó
ÁPR 10.	10.00 13.30	Gyerekszínház – Süsü a sárkány Olvasó
ÁPR 11.	18.00	Turtko – Túl minden határon Olvasó
ÁPR 12.	15.00	Születésnap megemlékezés – 25 éves az Ózdi Szép Szó Ózdi Muzéális Gyűjtemény
ÁPR 13.	13.00	Mindenki énekel az NFÉ-ben! – beszélgetés, éneklés Nemzeti Filmtörténeti Élmenypark
ÁPR 15.	16.00	Művészeti műhely gyerekeknek ÓMI Városi Könyvtár
ÁPR 16.	14.00	„Zöld erdőben jártam...”: hűsvéti foglalkozás Ózdi Muzéális Gyűjtemény
ÁPR 13.	13.00	Mindenki énekel az NFÉ-ben! – beszélgetés, éneklés Nemzeti Filmtörténeti Élmenypark
ÁPR 15.	16.00	Művészeti műhely gyerekeknek ÓMI Városi Könyvtár
ÁPR 16.	14.00	„Zöld erdőben jártam...”: hűsvéti foglalkozás Ózdi Muzéális Gyűjtemény
ÁPR 17.	19.00	Nicsak, ki lakik itt! – téboly két részletben Olvasó
ÁPR 20.	14.00	Bolond április – filmvetítés Nemzeti Filmtörténeti Élmenypark
ÁPR 24.	17.00	Dr. Hétköznap – Laczkó Inci lélekfilozófus előadása ÓMI Városi Könyvtár
ÁPR 25.	16.30	Műtődézó Klub Ózdi Muzéális Gyűjtemény
ÁPR 29.	16.00	Művészeti műhely gyerekeknek ÓMI Városi Könyvtár
ÁPR 30.	16.00	A Tűzgyűű varázslatos világa – Jáva ÓMI Városi Könyvtár

– Hogyan kötödsz Ózdhoz?

– Ózdon születtem, itt nőttem fel, és itt is érettségiztem a József Attila Gimnáziumban, a hatosztályos tagozaton. Nagyon sok emlék köt ide, félig-meddig most is az otthonom, hiszen a nagyszüleim, szüleim és több barátom is Ózdon él, így rendszeresen járok haza.

– Miért költöztél a fővárosba?

– Érettségi után nekem nem volt kérdés, hogy Budapesten szeretnék továbbtanulni, egyszerűen nem volt a fejemben más opció. Kommunikáció szakra jelentkeztem, és ebben a szakmában a legtöbb lehetőség egyébként is a fővárosban van. Azóta, 2007 óta élek Budapesten, de meg kell mondom, bárhová is megyek, bármelyik cégnél is dolgoztam eddig, mindig volt olyan, aki szintén kötődik Ózdnak. Viccesen szokták mondani, hogy mi, ózdiak mindenhol ott vagyunk, de egyébként ez teljesen igaz is.

– Hogyan és mikor váltál a Runner's World magazin főszerkesztőjévé, előtte milyen lapoknál tevékenykedtél?

– A főiskola után egyértelműen az újságírás lett az én utam. Gyakornok voltam az Elle magazinnál, majd dolgoztam a Cosmopolitan-nél szerkesztőként online és print felületen egyaránt. Több mint négy éve azonban a Marquard Media kiadóhoz igazoltam (itt adják ki többek között a Joy-t, a Playboy-t, az Éva magazint, az Instyle-t, a Runner's Worldöt és a Shape-et is) akkoriban a Shape magazin főszerkesztő-helyettese és a Joy online szerkesztője voltam. Szinte mindig egyszerre dolgoztam online-on és printen, mindkettőt szeretem, nekem így kerek a munka. Most pedig a Runner's World és a Shape magazin főszerkesztője vagyok: mindkettő kényszerűen jelenik meg, így össze tudom igazítani a kettőt, de a lapkészítés mellett természetesen fontos része a munkánknak a

weboldalon megjelenő cikkek készítése, a social felületek kezelése is. Nálam a sport kiskorom óta fontos szerepet tölt be. Kezdődött az ózdi uszodában – akkor még a gyár közepén –, a Bükkben az akrobatikus rock 'n' roll edzéseken, aztán az ózdi Erica C. Dance Club egyik csapatának tagja voltam, a JAG-ban pedig a jó kézilabda-edzések sem maradhattak el. Két éve egy edzőképzést is elvégeztem, mert a kedvenceim lettek a sportos, fitneszes, egészséges életmóddal foglalkozó lapok, és szerettem volna, hogy nemcsak újságíróként, hanem egyfajta szakértőként is működhessenek ezekben a magazinokban.

– Kérlek mutasd be a jelenlegi munkahelyed, valamint a magazin magyarországi kötődését.

– A Runner's World és a Shape is amerikai licenclap, több országban is megjelennek, így kapunk iránymutatást az amerikaiaktól, és persze dolgozhatunk a náluk megjelenő tartalmakból is. De természetesen nagyon fontosak a lokális tartalmak, hogy az olvasóink valóban olyan cikkeket találjanak nálunk, amik számukra is

érdekesek és hasznosak. Nagyon sokat figyeljük a különböző statisztikákat arról, hogy mi érdekli az embereket, így reggelente ennek megfelelően állítjuk össze az aznapi tervet a weboldalra. Közben azonban dolgozunk a nyomtatott magazinnal is, interjúkat egyeztetünk, fotózásokat szervezünk, videókat forgatunk, a külsős szerzőinkkel egyeztetünk. Attól függően, hogy a lapkészítés melyik fázisában járunk, változik a munka mennyisége, de az biztos, hogy sohasem unalmas!

– Mióta és hogyan játszik szerepet az életedben a futás? Hogyan tudod ezt kapcsolni a munkádhoz?

– Mindig is futo(ga)ttam, életemben először valamikor gimis koromban, az egyik barátnőmmel mentünk le a stadionba a hatszáz méteres körre, és mondta, hogy fussunk tíz kört. Bele sem gondoltam, hogy az akkor hat kilométer lesz. Aztán főiskolás és pályakezdő koromban egyszerűbb volt elmenni futni a hektikus mindennapokban, mint edzésekre járni, de a végén azon kaptam magam, hogy egyre jobban és többet szeretnék futni. Imádok külföldi versenyekre menni, lefutottam a Párizs és Valencia Maratont, félmaratonon pedig többek között Münchenben, valamint a Garda-tónál indultam. Vicces, hogy a vőlegényem (akit Budapesten ismertem meg) egyik legjobb barátja is ózdi, de jelenleg Kaliforniában él, és amikor tavaly meglátogattuk, nem hagyhattam ki, hogy ne fussak a San Diego Félmaratonon, ha már pont akkor volt. Mivel egy futós magazin főszerkesztője vagyok, így nagyon sok olyan eseményen kell hivatalból is részt vennem, ahol futni kell. Tartom a kapcsolatot azokkal az emberekkel, akik ma meghatározó szereplői a futóéletnek, ami Budapesten egyébként nagyon pezsgő, nincs olyan nap, amikor ne lenne közösségi futás a városban vagy a hegyen. A magazinnal egyébként mi is szervezünk közösségi futásokat, futóedzéseket és táborokat is, így a futás nem csak egy hobbi, de mostanra a munkám része is lett.

HAIR

– KÉT TELT HÁZAS ELŐADÁS, ÓRIÁSI SIKER

FOTÓK: VARGA ISTVÁN

Kár, hogy nem fért be az egész város az Olvasóba azon a két napon, amikor az ÓMI Zenés Színház társulata a Hairt játszotta. Kár, mert így nagyon sokan nem látták azt a csodát, amelyet ezek a fiatalok a színpadon megteremtettek. De a hatalmas érdeklődést így is bizonyította, hogy két egymást követő napon két telt házas előadást produkáltak. Ha harmadik is lett volna, megkockáztatom, ott is ugyanennyien lettek volna.

Amikor kiderült, hogy február 28-án mutatják be, úgy gondoltam, mindenképp ott a helyem. Szeretem Milos Forman filmjét, és bár az eredeti változatot, a musicalt még nem láttam, itt az idő, hogy megnézzem. Aztán az is kiderült, hogy az összes jegy elment rövid időn belül. Nem reagáltam elég gyorsan. Szerencsére a hatalmas érdeklődés miatt bejelentettek egy második előadást is, március 1-jére. Akkor már nem gondolkodtam sokáig. És jól tettem.

Tudtam, hogy a musical története nem egyezik meg mindenben a filmével, és izgalommal vegyes kíváncsiság lett úrrá rajtam, amikor beléptem az Olvasó

Színháztermébe. Lehet-e überelni az idén negyvenéves mozit, amely úgy mutatja be a hippilétet és a vietnami háború korszakát, ahogy semmi más? Amelynek jelenetei és betétdalai beleégnek a néző retinájába, agyába, és szinte kitörölhetetlenek lesznek?

Szerintem lehet. Az a rettenetes energia, ami ezekből a fiatalokból, a színpadról áradt, valami hihetetlen. Mondják, hogy a színházban mindig a második előadás a legrosszabb. Ez most megdőlt. Béri László, a darab rendezője, a résztvevők és a nézők szerint is az elsejei sikerült jobban. Emlékszem, egyszer bekukkantottam egy próbájukra, még valamikor az év elején. Akkortájt csak a dalokat nézték át, hol voltak még a mozgáspróbák, a jelmezek... De már akkor is a hideg rázott, és a jó értelemben véve. Amit aztán akkor pénteken a színpadon láttam, megerősítette bennem, hogy ők igenis tudnak valamit, és bár amatőr színháznak titulálják magukat, ezen már rég túlnőttek. Mészáros-Varga Judit Vízöntője még most is a fülemben cseng, és a Let the Sunshine In végén már hulltak a könnyeim attól az erőtől, amivel előadták. Sokat hozzáadott az élményhez az is, hogy élőzenekar kísérte az énekeseket, akik egytől egyig a legjobbat nyújtották. Májusban a tervek szerint lesz még egy előadás itt, Ózdon. Aki teheti, menjen el.

Egyébként a történet érdekes kérdéseket vet fel manapság is. Mi mondanivalója lehet a jelenben a Hairnek? A hatalom diktálta világban az emberek birkaként vezethetők, egyre inkább butulunk, és marakodunk, vitázunk a semmin, a szánkba adott ostobaságokon.

Lesz-e még olyan eszme, amelyért kiállhatunk, a jó cél érdekében összefogunk-e? Vagy hagyjuk magunkat?

Bóta Nóra

